

Arrest

nr. 108 532 van 23 augustus 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DE NUL, die loco advocaat P. CHARPENTIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. In uw kinderjaren woonde u in Tsjetsjenië met uw ouders, M. G. en L. I. (OV X), broers en zussen.

In augustus 2002 werd uw vader bij jullie thuis gearresteerd. Zijn broer, A. G., was enige tijd daarvoor ook gearresteerd omwille van zijn rebellenactiviteiten. A. was er echter in geslaagd om te ontsnappen maar had hierbij per ongeluk iemand gedood.

Uw vader werd in oktober 2002 vrijgelaten. Niet lang erna verhuisde hij naar Sochi. U en de rest van het gezin vervoegden hem het jaar nadien.

In 2008 werd uw vader in Sochi opgepakt nadat een andere broer van hem, A.-G., gearresteerd was op verdenking van terrorisme. Uw vader werd tien dagen vastgehouden en gefolterd.

Niet lang erna, op 13 november 2008, vertrokken jullie uit Sochi.

Uw ouders, u was op dat moment nog minderjarig, vroegen in Litouwen asiel aan. Ook andere leden van de familie van uw vader vroegen daar asiel aan.

Uw gezin ontving er het vluchtelingenstatuut.

In Litouwen werd uw vader door mensen in Tsjetsjenië gewaarschuwd dat het niet veilig was in Litouwen te blijven en dat de familie er moest vertrekken.

In november 2009 vond in de stad Elektronay, Litouwen, een poging plaats om uw neef, I. G., te ontvoeren.

Uw tante, die ook in Litouwen woonde, ging in maart 2010 terug naar Tsjetsjenië en vernam er nogmaals dat jullie niet veilig waren in Litouwen.

Uiteindelijk vertrokken uw ouders op 6 mei 2010 met de kinderen naar Zwitserland, waar jullie opnieuw asiel aanvroegen. Jullie ontvingen er echter een negatieve beslissing.

Via Duitsland reisden jullie daarna naar België, waar jullie aankwamen op 7 oktober 2010.

Uw ouders, u was nog steeds minderjarig, vroegen diezelfde dag nog asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

Op 29 september 2011 nam het Commissariaat-generaal inzake hun asielaanvraag een weigeringsbeslissing. Hun beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bij arrest verworpen op 23 december 2011. Hoewel hun cassatieberoep hiertegen bij de Raad van State in eerste instantie toelaatbaar werd geacht, werd het uiteindelijk toch verworpen.

U vroeg hierna samen met uw ouders (opnieuw) asiel aan op 15 januari 2013. In het kader van de asielaanvraag van uw ouders werd dit maal door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van inoverwegingname genomen op 25 januari 2013.

Uw asielaanvraag werd wel in overweging genomen.

U verklaart niet terug te kunnen keren naar Litouwen of de Russische Federatie omwille van de bloedwraak die uitgesproken is tegen uw familie.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw land van herkomst, de Russische Federatie, hebt verlaten als minderjarige samen met uw gezin. Uw vader zou er vervolgd zijn omwille van zijn broers A., die een persoon had gedood bij zijn ontsnapping uit detentie in 2002 waarna er bloedwraak werd uitgesproken tegen de familie, en A.-G., die verdacht werd van terrorisme. (CGVS d.d.27/03/2013, p.5-7)

In Litouwen, waar jullie de vluchtelingenstatus ontvingen, vreesde uw familie ook het slachtoffer te worden van deze bloedwraak. Ook de kinderen zouden hierbij gevaar gelopen hebben. Men zou hen immers kunnen ontvoeren om uw vader of oom A. te dwingen zich over te geven. (CGVS, p.10)

Bij een eventuele terugkeer naar Litouwen vreest u hiervan het slachtoffer te worden. (CGVS, p.12)

Er moet worden benadrukt dat uit uw verklaringen en de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat u in maart 2009 door Litouwen als vluchteling werd erkend.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u dit statuut niet langer zou genieten. U verklaarde geen beslissing in deze zin te hebben ontvangen van de Litouwse autoriteiten; uw Litouwse documenten (verblijfsdocument en reisdocument voor erkende vluchtelingen) zijn tot op heden nog steeds geldig; en u stelde ten slotte dat u heden wettelijk gezien nog steeds terug kan keren naar Litouwen. (CGVS, p.5)

Als dusdanig biedt Litouwen de nodige waarborgen waaronder het verbod op refoulement naar het land waar u aan vervolging of ernstige schade zou worden blootgesteld, in casu de Russische Federatie.

Nu kan worden aangenomen dat u in Litouwen effectieve bescherming geniet ten aanzien van uw land van herkomst, kan u geen belang doen gelden om de redenen die u ertoe hebben aangezet om de Russische Federatie te verlaten opnieuw te laten onderzoeken.

In het licht van het voorgaande bent u er in het kader van huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat de bescherming die door Litouwen wordt verleend, heeft opgehouden te bestaan; of om overtuigende elementen aan te reiken waaruit blijkt dat deze bescherming ontoereikend zou zijn; of om aannemelijk te maken dat u ten aanzien van Litouwen een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming.

Zoals blijkt uit wat volgt, toont u zulks op grond van het geheel van de elementen in het administratief dossier niet aan.

U verklaart bij een eventuele terugkeer naar Litouwen te vrezen voor de voortzetting van de problemen die uw gezin en ruimere familie er kenden voor zij er vertrokken in 2010. Met name vreest u dat u ontvoerd zou kunnen worden met als doel dat uw vader of uw oom (A. G.) zich zouden aangeven. (CGVS, p.10, 11, 13)

Uit uw verklaringen kan echter geenszins besloten worden dat de Litouwse autoriteiten niet bereid zouden zijn om u in de mate van het mogelijke bescherming te bieden inzake de door u aangehaalde problemen.

U stelde niet te weten of de Litouwse autoriteiten bereid zouden zijn om dit te doen (CGVS, p.14), noch of zij hiertoe de mogelijkheden hebben (CGVS, p.16).

Dat zij u, naar wat u vermoedt, niet zouden kunnen helpen indien u na een eventuele ontvoering in Litouwen naar Tsjetsjenië zou gebracht worden (CGVS, p.14), kan geenszins volstaan om te besluiten dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming door de Litouwse autoriteiten.

Wat betreft uw verwijzing naar de dood van twee neven als reden waarom u nog steeds gevaar zou lopen in Litouwen (CGVS, p.12), dient te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien hoe dit verband houdt met de mogelijkheden tot bescherming in Litouwen. Immers, u stelde zelf dat zij in Tsjetsjenië werden gedood.

Voor het overige kon u geen verdere informatie verschaffen over de omstandigheden waarin zij gedood werden. (CGVS, p.13)

Met betrekking tot de vraag of u zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten in Litouwen, kan voorts verwezen worden naar de vaststellingen die destijds in het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader werden gedaan door het Commissariaat-generaal.

Uit een vergelijking tussen de verklaringen van u zelf in het kader van uw (eigen) asielpcedure en deze van uw vader in het kader van zijn eerste asielpcedure, blijkt dat uw asielaanvraag op dezelfde motieven gebaseerd is.

De eerste asielaanvraag van uw ouders werd op 29 september 2011 door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Er werd geoordeeld, ten overstaan van Litouwen, dat zij onvoldoende pogingen hadden ondernomen om bescherming van de autoriteiten te bekomen.

Bijgevolg kon er niet besloten worden tot het bestaan in hun hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest bevestigd op 23 december 2011. Hoewel hun cassatieberoep hiertegen in eerste instantie door de Raad van State toelaatbaar werd geacht, werd het uiteindelijk toch verworpen op 4 december 2012.

Bijgevolg resten er geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast.

Voor de volledige motivering van de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal inzake de eerste asielaanvraag van uw vader wordt verwezen naar deze laatste, waarvan een kopie als bijlage werd toegevoegd aan de onderhavige beslissing.

U brengt verder zelf geen nieuwe elementen aan die deze oorspronkelijke beoordeling zouden kunnen wijzigen.

Immers, u verklaarde zelf niet te weten of uw ouders of familieleden tijdens jullie verblijf in Litouwen, u was op dat moment zelf nog minderjarig, de hulp van de autoriteiten hadden ingeroepen. (CGVS, p.12, 16) U hebt België sinds uw aankomst hier in 2010 (samen met uw ouders) ook niet meer verlaten (CGVS, p.5).

Ten slotte bleek u evenmin op de hoogte van eventuele nieuwe feiten in Litouwen die erop zouden kunnen wijzen dat jullie er (nog steeds) geïsoleerd worden. (CGVS, p.14) U zou hierover evenmin vragen hebben gesteld aan uw vader. (CGVS, p.14-15)

Evenmin werpen de verklaringen van uw ouders in het kader van hun tweede asielaanvraag een ander licht op de eerder gemaakte beoordeling.

Zij herhalen grotendeels hun verklaringen zoals afgelegd tijdens de eerste asielpcedure. (G., I. - DVZ, 2e asielaanvraag, rubriek 15)

Wat betreft de verwijzing van uw vader naar de moord op een Tsjetsjeen in een opvangcentrum in Litouwen, dient opgemerkt te worden dat zijn verklaringen hierover zeer vaag blijven. Zo wist hij niet met zekerheid of de vermoorde persoon behoorde tot de "oppositie" (tegen Kadyrov).

De loutere verwijzing naar een dergelijk incident, zonder een duidelijk verband te leggen met de eigen situatie, kan geenszins volstaan om de oorspronkelijke beoordeling te wijzigen.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw Litouwse verblijfsdocument en reisdocument voor erkende vluchtelingen bevatten geen informatie met betrekking tot de door jullie in Litouwen gekende problemen.

De brief van A. S., vertegenwoordigster van de Tsjetsjeense Republiek Ichkeria voor Estland, Letland en Litouwen, stelt dat heel uw familie vervolgd werd in Litouwen. Ze zouden dreig telefoons ontvangen hebben en er zou een poging tot ontvoering van I. G. geweest zijn.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat in deze brief niet gesproken wordt over pogingen om bescherming te bekomen bij de Litouwse autoriteiten, noch over hun eventuele antwoord hierop. Bijgevolg dient te worden besloten dat deze brief geen ander licht werpt op de eerder gedane vaststellingen. De problemen zelf worden, gelet op de heden beschikbare elementen, niet in twijfel getrokken.

Wat betreft de verwijzing naar de moord op Tsjetsjeense vluchtelingen in Oostenrijk, Turkije, Georgië en Azerbeidzjan dient ten slotte opgemerkt te worden dat dit niet zonder meer betekent dat in uw persoonlijk geval de Litouwse autoriteiten niet bereid zouden zijn om in de mate van het mogelijke bescherming te bieden.

Een loutere verwijzing naar grotendeels niet nader omschreven moorden op Tsjetsjenen in het buitenland, zonder in concreto aan te tonen hoe dit verband zou houden met uw persoonlijke situatie, is onvoldoende.

Onverminderd voorgaande, kan tot slot gewezen worden op de mogelijkheid om een vraag tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling in te dienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling "kan worden gevraagd op voorwaarde dat hij (de vreemdeling) regelmatig en zonder onderbreking gedurende achttien maanden in België verbleven heeft en de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden beperkt werd".

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezien uw erkenning als vluchteling niet mag worden teruggeleid naar de Russische Federatie, maar dat u wel naar Litouwen kan worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster werpt in haar verzoekschrift van 2 mei 2013 als eerste middel een overtreding op van (zie p. 2) "het principe van goed bestuur en de beschikkingen van de artikel een volgende van het Verdrag van Geneve over de erkenning van het statuut van vluchteling alsmede van de kunst 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 op de formele motivatie van de administratieve handelingen".

Verzoekster is van oordeel dat het in strijd met het principe van goed bestuur om een beslissing in het Nederlands mee te delen aan een persoon die sinds meer dan twee jaar (zie p. 2) "in Franstalige aarde" leeft.

Zij stelt dat (zie p. 2) "de eisende partij nu belangrijkste (is) en dus enkele kennis van het Frans (heeft), terwijl zij in de totale onmogelijkheid om de reikwijdte van een beslissing te begrijpen is dien in het Nederlands wordt medegedeeld".

Zij wijst erop dat zij slechts zeer laat contact heeft kunnen opnemen met haar advocaat daar zij geen kennisgeving in het Frans heeft gehad van de procedure voor het indienen van een beroep tegen de beslissing.

Zij laat gelden dat het principe van goed bestuur aan een bestuur oplegt om als elk normaal bedachtzaam bestuur te handelen; hieronder valt ook het feit dat (zie p. 2) "een beslissing die aan een persoon wordt medegedeeld, die in Luik sinds verschillende jaren zou moeten op een begrijpelijke wijze voor haar medegedeeld worden beleefd, hetgeen dus niet het geval is geweest".

Verzoekster meent dat ook het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) inhoudt dat de rechten van verdediging moeten worden geëerbiedigd en dat een asielzoeker ongehinderd een beroep moet kunnen indienen, met name (zie p. 2) "door een kennisgeving van een beslissing in een taal worden gemaakt die men niet begrijpt, en zonder dat de modaliteiten van beroep van het buitenland op een begrijpelijke wijze voor hem, dat wil zeggen minstens, in ter kennis worden gebracht de taal van het gebied waar zij sinds verschillende jaren berust".

Verzoekster laat gelden (zie p. 2) "dat de beslissing de fundamentele rechten van een gevluchte kandidate schendt".

Zij stelt tevens dat een beslissing waarvan de motieven niet begrijpelijk zijn voor een kandidaat-vluchteling omdat deze is opgesteld in een andere taal dan de taal van het gebied waar zij woonachtig is, niet naar behoren is gemotiveerd.

Betreffende de grondslag van haar verzoek om als vluchteling te worden erkend, laat zij gelden dat (zie p. 2) *“het onder de richting (schijnt) te vallen dat personen dat zou verplicht worden om in zijn land te moeten terugkeren, Tsjetsjenië, er duidelijk in gevaar zou zijn”*.

Verzoekster stelt dat uit een arrest van de “Raad van de duidelijke Geschillen van de Buitenlanders” van 15 januari 2013 betreffende A. K. blijkt dat personen wier aanvraag verworpen is en die verplicht zijn om terug te keren naar Tsjetsjenië, op systematische wijze worden onderworpen aan arrestaties, ondervragingen en (zie p. 3) *“maatregelen ernstige attentatoires aan hun fundamentele rechten”*, risico lopen op opsluitingen en aanslagen op hun lichamelijke integriteit (zie het verzoekschrift p. 3).

Verzoekster verwijst bovendien naar het verslag van ORAR waarnaar bovengenoemde beslissing verwijst, waarin te lezen staat *“dat de verworpen buitenlanders van hun asielrecht zelfs dreigen om gefolterd te worden”*.

Verzoekster besluit dat het systematisch karakter van de onmenselijke behandelingen (zie p. 3) *“die beschadigend aan de verworpen personen worden opgelegd”*, volgens haar de erkenning van de vluchtelingenstatus rechtvaardigen.

In een tweede middel roept zij opnieuw een overtreding in van artikel 1 en volgende van het Vluchtelingenverdrag, alsook van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). In zoverre zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, stelt zij dat haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat het feit dat de bestreden beslissing is opgesteld in het Nederlands strijdig is met de beginselen van behoorlijk bestuur, gezien verzoekster woonachtig in Luik, behorend tot het Franstalig taalgedeelte van België.

Gelet op het feit dat de kennisgeving niet in het Frans gebeurde, stelt verzoekster dat zij slechts zeer laat haar advocaat heeft kunnen raadplegen.

Zij meent dat haar grondrechten geschonden zijn en dat de beslissing van de commissaris-generaal niet naar behoren is gemotiveerd omdat deze is opgesteld in een taal die verschilt van de taal van het taalgebied waarin zij verblijft.

De Raad wijst dienaangaande naar artikel 51/4, § 2 van de vreemdelingenwet, welke luidt als volgt:

“De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal het onderzoek in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.”

Gezien uit het administratief dossier blijkt (zie “bijlage 26” van 15 januari 2013) dat verzoekster bij het aanvragen van asiel om bijstand verzocht van een tolk die de Russische taal beheerst, stond het de Minister of zijn gemachtigde aldus vrij de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties; zij werd ervan in kennis gesteld dat haar asielaanvraag in het Nederlands zal onderzocht worden.

Opvolging van voormelde wettelijke bepaling van de vreemdelingenwet houdt geen schending in van het beginsel van behoorlijk bestuur, noch van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Waar verzoekster nog verwijst naar een arrest van de Raad waaruit volgens haar blijkt dat asielzoekers wiens aanvraag verworpen is en die verplicht zijn om terug te keren naar Tsjetsjenië, op systematische wijze worden onderworpen aan arrestaties, ondervragingen en aantasting van hun lichamelijke integriteit, antwoordt de Raad dat in de continentale rechtstraditie een arrest geen precedentwaarde heeft die bindend is.

Elke asielaanvraag dient trouwens op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing niet betwist, noch weerlegt.

Deze motieven worden door de Raad overgenomen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt de vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, van verzoekster niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Ook hier stelt de Raad vast dat het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing niet betwist, noch weerlegt.

Deze motieven worden door de Raad overgenomen.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE